

Ruuska Pekka, Haudattu Syd

Silloin oli lokakuu ja kaikki alkoi yllttin
Meidt kulkemassa nhtiin illan suussa lhekkin
Muistan sinun hymyilleen kun kertoa m yritin
Ett rakastin niin paljon kuin vain osasin
Min tiesin mihin suuntaan, minne tahdoin yritt
Pts pyritellen katsoit vauhtiani kiihtyv
Silloin etumatkaa sain ja sin vanaveteen jit
Liian pitkn kuljettiin vain selkpuolen musta nit
Kuin pikku-Liisa metsikkn s eksyit unelmaani niin
Puheisiini kauniisiin ja loppumattomiin
Ja nyt istumme me tss alla taivaan sinisen
Toisiamme etsimss toisiamme kutsuen
Ja hetki koitti ymmrsin sen tytyy olla joku muu
Jolle kutsuvana unieni nky avautuu
Ja min otteen ohjaksista vhin nin hellitin
Ja tuon haaveen suuren myt sydmeni hautasin
Ja niin nyt ollaan miss ollaan emme osaa takaisin
Yll sngystni nousin ikkunalla thystin
En osaa anteeksikaan pyyt en sua osaa lohduttaa
Sanomattakin on selv ett tahdoin parempaa
Kuin pikku-Liisa metsikkn s eksyit unelmaani niin
Puheisiini kauniisiin ja loppumattomiin
Ja nyt istumme me tss alla taivaan sinisen
Toisiamme etsimss toisiamme kutsuen
Kuin pikku-Liisa metsikkn s eksyit unelmaani niin
Puheisiini kauniisiin ja loppumattomiin
Ja nyt istumme me tss alla taivaan sinisen
Toisiamme etsimss toisiamme kutsuen